

Изясніса погорѣ, какъ съвършенно то Богочтѣніе не ѣ възмѣжно да оустѣне безъ въздѣлііе. Такежде до-казѣхмы, чи понѣже нѣси челоуѣкъ и знемошѣло ѣстество нѣма сила да принесе Бѣгъ веспорѣчно почтѣніе: и по то-вѣ нѣмъ не ѡстава дрѣго, ѡсвѣнь да чѣка Бѣжї-атз гнѣвз. Понѣже челоуѣкъ, какѣо мѣже съ своеѣ то безза-кѣніе да си придобїе, ѡсвѣнз правосѣднїишїй Бѣгъ да-вѣ го ѡлѣчилз ѡ своеѣ то милосѣрдїе, и ѣбїе вѣнте зли-нї да вѣтрѣгнали подїрз нѣго; ѡвѣче не трѣбва ѡ тѣка да заключѣвамы, чи нѣма Бѣгъ сожалѣніе и милосѣрдїе за челоуѣческа та злочестнѣ. Но не мѣжимз нѣкъ да речѣмз, чи мѣже челоуѣкъ ѡ самосѣбеси да стѣне достѣнз за Бѣжїе то милосѣрдїе! ѡсвѣнь ѣкѣ вѣ помїслили, чи оу Бѣга прѣвда нѣма, илї чи въ Нѣго милосѣрдїе то ѣ слѣпо: то ѣсть, чи Тѣй прѣведнїкз атз почитѣ такѣ, какѣто и беззакѣннїкз атз: ѡвѣче то за Божество то и да помїслимз ѣ страшно! И съ какѣо срдѣство съ сподѣ-вѣ челоуѣкъ Бѣжїе то милосѣрдїе, за то вѣ скѣрш ѣ съ нѣчимз. То вѣ нахѣждамы то чїнъ въ свѣтѣе Пи-санїе, “Прѣклатз всѣкъ челоуѣкъ, иже не прѣвдѣтз, во всѣхъ словесѣхъ закона.” (Вторѣзак: кѣ. 26.) И “ѣрѣсть, и гнѣвз и скѣрвь, и тѣснѣта на всѣкъ дѣшъ челоуѣка творѣщагшъ злое.” (къ Рим. ѣ. 9.)

§ 31.

Трѣбва челоуѣкъ да и ска срдѣ-ства, да вѣ съ и збѣвилз ѡ Бѣ-жї-атз гнѣвз.

Но понѣже ѣ страшно да падне челоуѣкъ въ рѣ-